ORIGENES. MARCUS FRATER
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 91r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26142
Copyright: Admont, Benediktinerstift

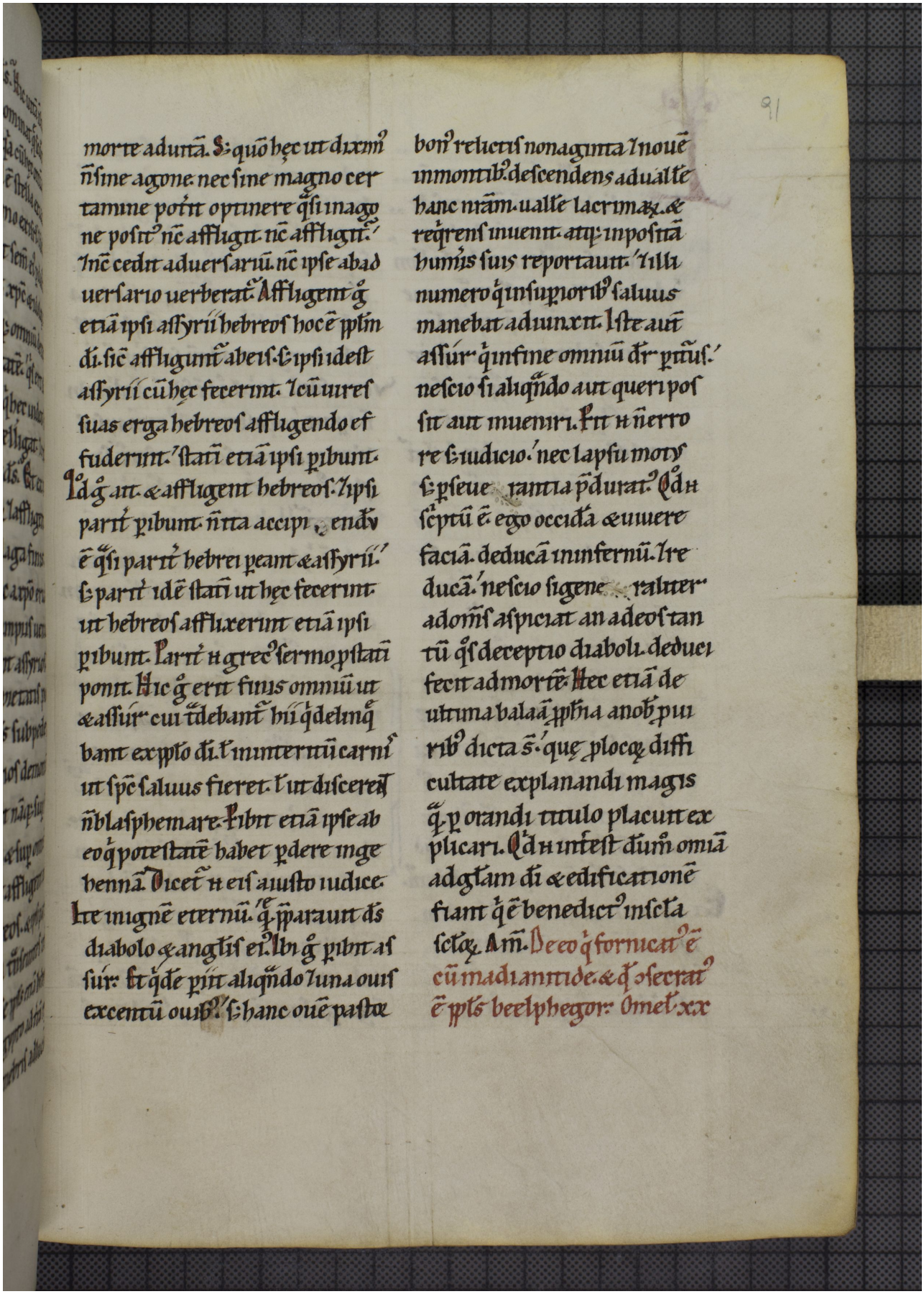

morte adunā. S: quō hęc ut dixm̄
ñ sine agone. nec sine magno cer
tamine potīt optinere q̄si in ago
ne posit. nē affligit. nē affligit.
Nē cedit aduersariū. nē ipse ab ad
uersario uerberat. Affligent ḡ
etiā ipsi assyrii hebreos hoc ē ppłm
di. sic affligunt̄ abeis. S: ipsi idest
assyrii cū hęc fecerint. Ic cū uires
suas erga hebreos affligendo ef
fuderint. Statī etiā ipsi pibunt.
Ad ḡ ait. & affligent hebreos. Ipsi
part̄ pibunt. ñ tta accipi, end v
ē q̄si part̄ hebrei peant & assyrii.
S: part̄ idē statī ut hęc fecerint
ut hebreos affluxerint etiā ipsi
pibunt. Part̄ u greco sermo pstatī
ponit. Hic ḡ erit finis omniū ut
& assur cui tdebant̄ hii q̄delinq̄
bant exppło di. t̄ in interitū carni
ut spē saluus fieret. t̄ ut discerent̄
ñ blasphemare. Pibit etiā ipse ab
eo q̄ potestatē habet pdere inge
hennā. Dicet u eis a iusto iudice.
Ite in ignē eternū. Ie. q. pparatum ds
diabolo & anglis ei. Un ḡ pibit as
sur: et q̄de pīt aliq̄ndo Iuna ouis
excentū ouib̄. S: hanc ouē pastor
bon̄ relictis nonaginta Inouē
in montib̄ descendens aduallē
hanc nrām. uallē lacrimar. &
reqrens inuenit. atq̄ in postrā
humis suis reportauit. Illu
numero q̄ in superiorib̄ saluus
manebat adunxit. Iste aut̄
assur q̄ in fine omniū dr̄ pitus.
nescio si aliq̄ndo aut queri pos
sit aut inuenirī. Pit u ñ erro
re S: iudicio. nec lapsu moris
S: pseue tantia pdurat. Qd u
septū ē. ego occidā & uiuere
faciā. deducā in infernū. Ire
ducā. nescio si gene ratiter
ad omnis aspiciat an ad eos tan
tū q̄s deceptio diaboli deduci
fecit ad mortē. Hec etiā de
ultima balaā pphia a nob̄ pui
rib̄ dicta s̄. quę plocę diffi
cultate explanandi magis
q̄ p orandi titulo placuit ex
plicari. Qd u infest dum omiā
ad gl̄am di & edificationē
fiant q̄ē benedict̄ in secla
sclorū. Am̄. De eo q̄ fornicat̄ ē
cū madianitide. & q̄ sacrat̄
ē pplo beelphegor: Omel. xx